

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

culatim referre operosum fuerit, ecclesiasticorum exercitus, Victoria urbem gloriose deuictam, solo equauit: nullare magis alia damnandus, quàm quid in humani sanguinis, non magis barbari, quàm Italici, effusione modum excessit.

CAPVT XV.

Quo tempore, cùm Iohannes & Gerhardus, Holsatiae comites, filij Adolphi, iam fratris Minoris, de studio Parisiensi, cui iam supra biennium incubueram, non modico suorum desiderio expectati, reuenterentur incolumes, die Iouis, quæ fuit octaua Francisci, cū maximo cleri ac populi tripudio sunt recepti. Terram quidem in tumultu, sub bellicis motibus inuenerant, rege Daniae Erico, fratrem suum Abel, qui eā defenderet, impugnante. Anno deinde proximo, Guncelinus Zwerini comes, & domini Dandalie, qui tū regi militauerunt, aduersus Iohannem Holsatiae comitem exhibuit pugnam, peruenieruntq; in Todeflo, (limes tum hic erat Holsatia, atq; reliqua Dandalie) ubi comes ad tutandos fines suæ ditionis, præsidium militum collocauerat. Sed fortiores venerat hostes, quæ possent à paucis ibi ad custodiā constitutis militibus repelli. Capto ab hostibus oppidulo, quosdam etiam ex Holsatis defensoribus intercipiunt: nonnullos pertinacius resistentes cadunt: alios fuga sibi consulentes abigunt. Fratres ipsi Holsatiam & paternam omnem ditionem administraturi, in eam venere sententiam, ut hereditatem partirentur, quādo communibus auspicijs gubernare non poterant: Euenitq; illis, quod solet de gubernatione dissidentibus, ut minime communi consilio in omnibus agerent. Igitur partitione facta, Iohannes natū maior Dagiā, (ea est ditio ex Dandalis olim capta) Gerhardus iunior, velut paternam domum accepit

Holsatiam,

Holsatiā, Stormariāque. In Saxonia autē pro magna parte pulsus & casus Saxonibus, Adolphus secundus Westphalos, Phrisios, Hollādinios, Traiectenses, quod suo loco diximus, collocavit: Ea complectitur Aldenburgum, Lutkenburgum, Niestadium, usque in Trauenam: Inde Todeslo, Zegeberg, Plone, & quicquid medium haret. Stormaria, à Stora flumine, ad Bilenam in orientē porrigitur: ab aquilone Saxoniā: ab occidente Holsatiā, à meridie Stormariā. Ea complectitur Reinoldesborg, Niemunster, Itzebo: & quicquid medium est, usque ad Saxoniā & Stormariā. Stormaria verò insigne & vetus oppidum Hamburgum habet, ab olim quidē angustū, nunc tribus, & initio, partibus magis amplificatum, & opibus non in postremis. Sed hac etiam, quā nunc scribimus, etate, sola diui Petri parochia urbem faciebat: cetera accessere per tempora, palustribus locis ad Albim iacto fundamento firmatis, ut super edificaretur: Ea est diuæ Katharinæ portio. Ab occiduo verò, prolatatis muris, includi cœpit non minima pars urbis, quæ diuum Nicolaum habet tutelarem patronum. Nouissima accessit Iacobi ad orientem porrecta parochia. Gerhardus iniquam ratus partitionē, fratri cœpit inuidere, quod longē vberiore sua accepisset ditionem: Questus est amicis, cum per fraternam cōmonitionem nihil impetraret: peruenitq; dissensio in apertum bellum: ut Gerhardus ope Alberti ducis Saxonie ac Lubicensium, arma extulerit in fratrem, obsidens oppidum Kilonense, de quo potissimum contentio videbatur: quod ipsum Iohannes teneret, cum potius Holsatiā deputandum videretur. Sed nihil ibi per arma proficiunt, reuertunturque sine fructu. Henricus interea Romanorum rex electus, cum anno quadragesimo septimo finem viuen-

di fecisset, Papa Innocentius non cessauit Friderico nouum hostem opponere: misitq; in Alemaniam legatū Petrum Caputium cardinalem diaconum ad Velabrum: qui euocatis principibus electoribus, iuxta Coloniā, perfecit vt Wilhelmus comes Hollandiæ, vir impiger ad arma, rex Rom. eligeretur.

CAPVT XVI.

Vilhelmus Hollandiæ comes in Nussia rex Romanorū declaratur: Aderat inter multos principes, prelatos & nobiles, Iohannes comes Holsatiae, & ab rege nouo pro more, cum multis alijs, cingulo militari decoratur, vt auratus indè miles vocaretur & esset. Quo tempore, cū in ecclesia multa pullularent hereses, perniciosissima quædam surrexit in Suenia, qua in summum pontificem & cardinales os aperuit, grauissimè blasphemans, Friderici Imperatoris & Conradi filij causam iustificans. Multi in eam sentinam fluxere errores. Audebant dicere, apud summum pontificem nullam residere auctoritatem: neque cardinales & episcopos, quod omnes vna labe Simonia macularentur, quicquam tenere à Christo potestatis: quodq; sacerdotes in mortali cōstituti, neq; ligarent, neq; soluerent, neq; consecraret: q; nemo in orbe Christiano interdicere posset diuinis officijs, quodque sine discrimine ea audirentur, & celebraretur impunè. Et in fine suæ p̄dicationis: Indulgentiam, inquiunt, quam annunciamus, nō à Papa confictam, non à prelati compositam, sed ex Deo omnipotenti vobis irrogamus. Conradus rex cū hostueretur predicatorum, ipse penè incidit capitis periculum. Nam docti vndiquè viri, aduersus ista tam friuola & rustica dogmata cōtendentes, effecere, vt omnis nobilitas Conradum desereret, ipseque cogereetur clam egredi de prout